

3

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 19 grudnia 1985 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem.

Na podstawie art. 298 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214 oraz z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (Dz. U. Nr 51, poz. 330, z 1975 r. Nr 35, poz. 195, z 1982 r. Nr 2, poz. 14, z 1983 r. Nr 15, poz. 71 i z 1984 r. Nr 58, poz. 297) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego ustali listę województw i zawodów, dla których wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 2, będzie uzależnione od uzyskania w tej sprawie pozytywnej opinii właściwego terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw zatrudnienia i spraw socjalnych stopnia wojewódzkiego.”
- 2) w § 3 w ust. 6 dodaje się na końcu zdanie: „Wygaśnięcie to pociąga za sobą skutki, jakie przepisy prawa wiążą z porzuceniem pracy.”
- 3) w § 3a dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:
„5. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych na

wniosek Ministra Handlu Zagranicznego może w wyjątkowych wypadkach wyrazić zgodę na odstąpienie od stosowania warunku, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do pracowników określonych grup zawodów, przedsiębiorstw lub kontraktów.

6. Zakłady pracy przedstawiają Ministrowi Handlu Zagranicznego wnioski, o których mowa w ust. 5, po uzyskaniu pozytywnej opinii organu założycielskiego.”

§ 2. Pracownika, który uzyskał zgodę na skierowanie do pracy za granicą przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, nie dotyczy wymaganie wynikające z przepisu § 1 pkt 1.

§ 3. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicą w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

4

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 grudnia 1985 r.

w sprawie wykonania ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Na podstawie art. 2 § 2, art. 10, art. 14 § 2, art. 20, art. 63 i art. 118 § 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 oraz z 1982 r. Nr 30, poz. 210 i Nr 45, poz. 289) oraz art. 183 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286, z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173 oraz z 1985 r. Nr 14, poz. 60) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Poddanie egzekucji administracyjnej niektórych rodzajów należności pieniężnych.

§ 1. Oprócz należności określonych w art. 2 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyj-

nym w administracji (Dz. U. Nr 24, poz. 151, z 1975 r. Nr 16, poz. 91 oraz z 1982 r. Nr 30, poz. 210 i Nr 45, poz. 289), zwanej dalej „ustawą”, egzekucji administracyjnej podlegają następujące należności pieniężne, przypadające Skarbowi Państwa lub państwowym jednostkom organizacyjnym:

- 1) za świadczenia i usługi wykonywane przez podporządkowane radom narodowym przedsiębiorstwa, zakłady i inne jednostki państwowe działające w zakresie:
  - a) gospodarki komunalnej — wojewódzkie i miejskie przedsiębiorstwa komunikacyjne, przedsiębiorstwa (zakłady) gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, energetyki cieplnej, wodociągów i kanalizacji oraz rozlewnie gazu płynnego,
  - b) oświaty i wychowania — szkoły specjalne, państwowe domy dziecka i inne placówki opieki całonocnej, pogotowia opiekuńcze, państwowe mło-

dzieżowe ośrodki wychowawcze, zakłady specjalne, przedszkola, placówki opieki nad dziećmi i młodzieżą,

- c) rolnictwa — przedsiębiorstwa wodnomelioracyjne, państwowe ośrodki maszynowe i przedsiębiorstwa technicznej obsługi rolnictwa, wojewódzkie stacje kwarantanny i ochrony roślin, wojewódzkie zakłady usług wodnych, wojewódzkie zakłady weterynarii, wojewódzkie biura geodezji i terenów rolnych,
- 2) za świadczenia i usługi w zakresie dostawy energii elektrycznej i gazu wykonywane przez jednostki organizacyjne nadzorowane przez Ministra Górnictwa i Energetyki,
- 3) za świadczenia i usługi w zakresie zdrowia i opieki społecznej wykonywane przez przedsiębiorstwa, zakłady i inne państwowe jednostki organizacyjne, w tym izby wytrzeźwień, podporządkowane radom narodowym lub Ministrowi Zdrowia i Opieki Społecznej albo innym ministrom,
- 4) z tytułu usług w zakresie łączności, świadczonych przez organy podporządkowane Ministrowi Łączności na rzecz jednostek gospodarki nie uspołecznionej,
- 5) z tytułu opłat za używanie odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, kar pieniężnych za zwłokę w uiszczaniu tych należności oraz kar za używanie nie zarejestrowanych odbiorników radiofonicznych lub telewizyjnych,
- 6) z tytułu nie zapłaconej ceny kupna państwowych nieruchomości rolnych,
- 7) z tytułu wyrównania różnicy wartości nieruchomości rolnych poddanych wymianie,
- 8) z tytułu opłat za korzystanie z mienia gminnego,
- 9) z tytułu założenia, naprawy i konserwacji urządzeń piorunochronnych typu lekkiego,
- 10) z tytułu poniesionych przez wojsko kosztów usunięcia z kwater (lokali) wojskowych osób, które w wypadkach określonych w przepisach szczególnych podlegają przymusowemu usunięciu na ich koszt,
- 11) z tytułu podlegających zwrotowi z mocy przepisów szczególnych lub umowy stypendiów, zasiłków oraz kosztów wykształcenia i innych kosztów związanych ze szkoleniem,
- 12) z tytułu kosztów procesowych zasądzonych przez sąd lub państwowy arbitraż gospodarczy w sprawach o ustalenie istnienia lub wysokości należności poddanych egzekucji administracyjnej,
- 13) z tytułu opłat za przechowywanie towarów w depozycie w urzędach celnych,
- 14) z tytułu kosztów pobytu w ośrodkach przystosowania społecznego nie pokrytych przez potrącenie z wynagrodzenia za pracę otrzymywanego w czasie pobytu w ośrodku,
- 15) z tytułu podlegających zwrotowi zasiłków na zagospodarowanie się przyznawanych na podstawie odrębnych przepisów.
- 16) z tytułu opłat za dowóz i pobyt w celu wytrzeźwienia w jednostce Milicji Obywatelskiej.

§ 2. Jeżeli ze względu na rodzaj egzekwowanej należności dopuszczalne jest kwestionowanie istnienia lub wysokości tej należności w drodze powództwa, a zobowiązany wniesie takie powództwo do sądu (państwowego arbitrażu gospodarczego), wierzyciel powinien zawiadomić o tym organ egzekucyjny pod rygorem określonym w art. 53 ustawy i wstrzymać postępowanie egzekucyjne do czasu prawomocnego różstrzygnięcia sprawy przez sąd (państwowy arbitraż gospodarczy).

Rozdział 2

Wyłączenia spod egzekucji administracyjnej.

§ 3. 1. Oprócz przedmiotów oraz wierzytelności i praw majątkowych wymienionych w art. 8 i 9 ustawy wyłącza się spod egzekucji administracyjnej:

- 1) należności z tytułu ustawowych ubezpieczeń majątkowych,
- 2) kwoty wypłacone przez jednostki gospodarki uspołecznionej na pokrycie wydatków służbowych, w tym również kosztów podróży i wyjazdów,
- 3) kwoty wypłacone przez jednostki gospodarki uspołecznionej jako stypendia, zapomogi lub inne świadczenia socjalne,
- 4) przedmioty używane przez zobowiązanego lub członków jego rodziny z powodu ułomności,
- 5) obligacje pożyczek państwowych,
- 6) instrumenty muzyczne niezbędne do pobierania nauki przez zobowiązanego lub członków jego rodziny.

2. Jeżeli egzekucja administracyjna jest skierowana przeciwko rolnikowi prowadzącemu gospodarstwo rolne, oprócz przedmiotów wymienionych w ustawie i w ust. 1 spod egzekucji wyłącza się również:

- 1) zwierzęta gospodarskie w końcowym okresie ciąży i w okresie odchowu potomstwa oraz to potomstwo w okresie: źrebaki do 5 miesięcy, cielęta do 4 miesięcy, jagnięta do 3 miesięcy, prosięta do 2 miesięcy i koźleta do 5 miesięcy,
- 2) zakontraktowane zwierzęta rzeźne, jeśli ich waga nie odpowiada warunkom handlowym albo termin dostawy nie upłynął lub nie upływa w miesiącu przeprowadzenia egzekucji,
- 3) jednego źrebaka lub inne zwierzę pociągowe wraz z uprzężą w razie braku konia,
- 4) zapasy paszy dla inwentarza wymienionego w pkt 1—3, aż do najbliższych zbiorów,
- 5) jeden parnik, jeden siewnik, jeden silnik elektryczny lub spalinowy oraz narzędzia rolnicze w ilości niezbędnej do pracy w gospodarstwie rolnym zobowiązanego,
- 6) zapasy opału na okres sześciu miesięcy,
- 7) nawozy oraz chemiczne środki ochrony roślin w ilości niezbędnej na dany rok gospodarczy dla gospodarstwa rolnego zobowiązanego,
- 8) stado podstawowe zwierząt futerkowych oraz zwierzęta futerkowe, co do których hodowca zawarł umowę kontraktacyjną na dostawę skór z tych zwierząt,
- 9) zaliczki kontraktacyjne.

3. Nadwyżki inwentarza żywego ponad ilości określone w ustawie i w ust. 2 podlegają zajęciu. Jeżeli jednak zajęty inwentarz jest niezbędny do prawidłowego prowadzenia gospodarstwa rolnego, zobowiązany może zwrócić się do urzędu skarbowego o zawieszenie egze-

kucji do tego inwentarza. Urząd skarbowy po uzgodnieniu z terenowym organem administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw rolnictwa i gospodarki żywnościowej stopnia podstawowego zawiesi dalsze czynności egzekucyjne do inwentarza uznanego za niezbędny, jeżeli dłużnik zobowiąże się jednocześnie do spłacenia egzekwowanej należności w terminie lub w ratach określonych przez wierzyciela. Dalsze czynności egzekucyjne do zajęcia inwentarza mogą być wszczęte w razie niedotrzymania przez zobowiązanego warunków spłaty należności.

4. W razie wydania w myśl ust. 3 postanowienia o zawieszeniu egzekucji, zwolnieniu spod egzekucji podlega także taka ilość paszy, jaka jest niezbędna do utrzymania inwentarza, którego postanowienie dotyczy.

5. Zwierzęta gospodarskie nie wyłączone spod egzekucji stosownie do przepisów ustawy oraz ust. 2 i 3 a wpisane do ksiąg zwierząt zarodowych albo uznane za rozplodniki odpowiednio do hodowli, wyłącza się spod egzekucji, jeżeli nie mogą być sprzedane jednostce gospodarki uspołecznionej prowadzącej gospodarstwo rolne albo osobie wykazującej się zaświadczeniem organu określonego w ust. 3, stwierdzającym, że posiada ona gospodarstwo rolne, w którym istnieją odpowiednie warunki do dalszej hodowli.

6. Wierzytelność pieniężna, przypadająca rolnikowi z tytułu dostawy kontraktacyjnej, może być zajęta egzekucyjnie do wysokości 25% należności brutto za dostarczony towar bez względu na to, czy zostały potrącone pożyczki i zaliczki kontraktacyjne.

§ 4. Wyłącza się spod egzekucji administracyjnej przedmioty służące w kościołach i innych domach modlitwy do odprawiania nabożeństw lub do wykonywania, innych praktyk religijnych albo będące obiektami kultu religijnego, choćby były kosztownościami lub dziełami sztuki.

Rozdział 3

Upomnienie.

§ 5. 1. Postępowanie egzekucyjne może być wszczęte bez uprzedniego doręczenia upomnienia, w razie gdy:

- 1) zobowiązany powinien był sam obliczyć i uiścić należność pieniężną w terminie przez prawo określonym bez doręczenia mu decyzji wierzyciela,
- 2) egzekucja dotyczy należności z tytułu grzywien, w tym mandatów karnych, nawiązek, odszkodowań i kosztów postępowania orzeczonych w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, grzywien, kar pieniężnych, kosztów postępowania i innych należności pieniężnych orzeczonych w postępowaniu karnym skarbowym, grzywien w celu przymuszenia oraz kar pieniężnych orzeczonych w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej, z zastrzeżeniem ust. 2,
- 3) egzekucja dotyczy należności z tytułu odszkodowań orzeczonych w sprawach o naprawienie szkód wyrządzonych przez skazanych w mieniu zakładów karnych, aresztów śledczych i ośrodków przystosowania społecznego.

2. Wierzyciel należności określonych w ust. 1 pkt 2, który w okresie trzech miesięcy od daty ostatecznego ustalenia tych należności nie podjął czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych, jest obowiązany przed wszczęciem postępowania egzekucyj-

nego po upływie tego okresu doręczyć zobowiązanemu upomnienie.

§ 6. 1. Koszty upomnienia wynoszą 10% należności pieniężnej, nie mniej jednak niż 100 zł i nie więcej niż 300 zł.

2. Koszty upomnienia przy egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym wynoszą 100 zł.

3. Obowiązek uiszczenia kosztów upomnienia przez zobowiązanego powstaje z chwilą doręczenia upomnienia. Koszty upomnienia przypadają wierzycielowi z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Koszty upomnień dotyczących zobowiązań podatkowych ustalanych przez urzędy skarbowe przypadają działom egzekucyjnym tych urzędów skarbowych.

Rozdział 4

Powierzenie niektórym organom administracji państwowej i innym wierzycielom prowadzenia egzekucji i postępowania zabezpieczającego w określonym zakresie.

§ 7. Powierza się prowadzenie egzekucji z wynagrodzenia za pracę:

- 1) terenowym organom administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw finansowych stopnia podstawowego — należności z tytułu zobowiązań podatkowych należących do ich właściwości jako organów podatkowych,
- 2) terenowym organom administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw społeczno-administracyjnych stopnia podstawowego — należności z tytułu kar, grzywien, nawiązek, odszkodowań i kosztów postępowania orzeczonych przez kolegia rejonowe do spraw wykroczeń przy terenowych organach administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia podstawowego,
- 3) terenowym organom administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw budżetowo-gospodarczych stopnia podstawowego, — należności z tytułu mandatów karnych kredytowanych, nakładanych przez uprawnione organy, oraz należności określonych w § 1 pkt 16,
- 4) organom sprawującym obsługę komisji orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej — należności z tytułu kar pieniężnych i kosztów postępowania orzeczonych przez te komisje,
- 5) przedsiębiorstwom, zakładom i innym jednostkom państwowym określonym w § 1 pkt 1—3 — należności za wykonane usługi i świadczenia objęte ich działalnością,
- 6) dyrekcjom okręgowym kolei państwowych lub innym organom określonym przez Ministra Komunikacji — należności z tytułu bezbiletowych przejazdów kolejami państwowymi i kar za zatrzymanie przez podróżnego pociągu bez uzasadnionej przyczyny,
- 7) przedsiębiorstwom Państwowej Komunikacji Samochodowej — należności z tytułu bezbiletowych przejazdów samochodami tych przedsiębiorstw,
- 8) państwowym jednostkom organizacyjnym sprawującym zarząd budynków mieszkalnych i użytkowych — należności z tytułu czynszu i innych świadczeń związanych z najmem lokali,
- 9) organom wyznaczonym przez Ministra Łączności — należności określonych w § 1 pkt 4 i 5,

- 10) inspektoratom Państwowego Zakładu Ubezpieczeń — należności z tytułu składek na ubezpieczenia ustawowe,
- 11) Narodowemu Bankowi Polskiemu i innym bankom państwowym — wymagalnych należności z tytułu kredytów lub pożyczek pieniężnych,
- 12) organom określonym przez Ministra Obrony Narodowej — należności z tytułu:
  - a) szkód wyrządzonych w mieniu wojskowym,
  - b) kosztów usunięcia z kwater (lokali) wojskowych poniesionych przez wojsko,
  - c) czynszu i innych świadczeń związanych z najmem lokali w budynkach pozostających pod zarządem organów wojskowych,
  - d) stypendiów, kosztów wykształcenia i innych kosztów związanych ze szkoleniem — podlegających zwrotowi,
  - e) świadczeń wojskowej służby zdrowia udzielonych osobom nieuprawnionym oraz opłat za korzystanie z przedszkoli i innych placówek opieki nad dziećmi i młodzieżą,
- 13) organom określonym przez Ministra Spraw Wewnętrznych — należności z tytułu szkód wyrządzonych w majątku resortu spraw wewnętrznych,
- 14) organom określonym przez Ministra Sprawiedliwości — należności z tytułu szkód wyrządzonych w majątku jednostek organizacyjnych więziennictwa.

§ 8. 1. Powierza się oddziałom Zakładu Ubezpieczeń Społecznych egzekwowanie należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i należności pochodnych od składek oraz nienależnie pobranych świadczeń z ubezpieczenia społecznego lub innych świadczeń wypłacanych przez oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, które nie mogą być potrącane z bieżących świadczeń. Oddziały Zakładu Ubezpieczeń Społecznych mogą egzekwować te należności:

- 1) z wynagrodzenia za pracę oraz ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego,
- 2) z wierzytelności pieniężnych i rachunków bankowych.

2. Powierza się naczelnikom zakładów karnych, aresztów śledczych i ośrodków przystosowania społecznego egzekwowanie należności z tytułu odszkodowań orzeczonych w sprawach o naprawienie szkód wyrządzonych przez skazanych w mieniu tych zakładów, aresztów lub ośrodków. Naczelnicy mogą egzekwować te należności z wierzytelności za pracę skazanego oraz z jego pieniędzy i ruchomości znajdujących się w depozycie tych zakładów, aresztów lub ośrodków.

3. Powierza się urzędом celnym egzekwowanie należności celnych wraz z odsetkami oraz należności z tytułu grzywien, kar pieniężnych, kosztów postępowania i innych należności pieniężnych orzeczonych w postępowaniu karnym skarbowym w zakresie spraw należących do właściwości organów administracji celnej. Urzędy celne mogą egzekwować te należności z wynagrodzenia za pracę oraz rachunków bankowych i wkładów oszczędnościowych, jak również z zajętych na zabezpieczenie pieniędzy, ruchomości i wierzytelności pieniężnych oraz innych praw majątkowych.

§ 9. Jeżeli należność nie została ściągnięta w drodze egzekucji, o której mowa w § 7 i 8, albo jeżeli przewi-

dziane w tych przepisach środki egzekucyjne okażą się mało skuteczne, wierzyciel kieruje tytuł wykonawczy do właściwego urzędu skarbowego z wnioskiem o zastosowanie innego środka egzekucyjnego.

§ 10. 1. Upoważnia się terenowe organy podległe Ministrowi Spraw Wewnętrznych do zabezpieczenia — w trybie i na zasadach określonych w dziale IV ustawy — należności celnych, przypadających od środków przewozowych przywiezionych z zagranicy i dopuszczonych na polski obszar celny z zastrzeżeniem albo w trybie odprawy celnej warunkowej. Zajęcie tych środków na zabezpieczenie należności celnych następuje po stwierdzeniu niezastosowania się do zastrzeżenia lub niezachowania warunków, na podstawie których zezwolono na odprawę celną warunkową. Dowody stwierdzające tę okoliczność uważa się za równoznaczne z wnioskiem organu celnego w sprawie zabezpieczenia.

2. Upoważnia się organy administracji celnej do zabezpieczenia — w trybie i na zasadach określonych w dziale IV ustawy — należności celnych przypadających od towarów przywiezionych z zagranicy na polski obszar celny i dopuszczonych na polski obszar celny, z zastrzeżeniem powrotnego ich wywozu lub z innymi zastrzeżeniami. Zajęcie tych towarów na zabezpieczenie należności celnych następuje po stwierdzeniu niezastosowania się do któregośkolwiek zastrzeżenia. Dowody stwierdzające tę okoliczność uważa się za równoznaczne z wnioskiem w sprawie zabezpieczenia.

3. Organy celne mogą również zwracać się do urzędów skarbowych o dokonanie zabezpieczenia w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2.

Rozdział 5

Koszty egzekucyjne w egzekucji należności pieniężnych.

§ 11. 1. Opłaty za czynności egzekucyjne dokonane w celu wyegzekwowania należności pieniężnych od zobowiązanych wynoszą:

- 1) za pobranie pieniędzy na miejscu u zobowiązanego przez poborcę skarbowego lub innego upoważnionego pracownika — 5% od kwoty pobranej należności, nie mniej jednak niż 200 zł,
- 2) za zajęcie wynagrodzenia za pracę oraz świadczeń z ubezpieczenia społecznego — 4% od kwoty egzekwowanej należności, nie mniej jednak niż 200 zł,
- 3) za zajęcie innych niż wymienione w pkt 2 wierzytelności pieniężnych lub innych praw majątkowych — 5% od kwoty egzekwowanej należności, nie mniej jednak niż 300 zł,
- 4) za zajęcie ruchomości — 6% od kwoty egzekwowanej należności, nie mniej jednak niż 500 zł,
- 5) za odebranie zajętych ruchomości od zobowiązanego — 5% od kwoty wartości szacunkowej tych ruchomości, nie mniej jednak niż 500 zł,
- 6) za ogłoszenie licytacji zajętych ruchomości lub za czynności przygotowawcze do sprzedaży egzekucyjnej w inny sposób — 500 zł,
- 7) za przeprowadzenie licytacji lub dokonanie sprzedaży egzekucyjnej w inny sposób — 5% od kwoty uzyskanej ze sprzedaży, nie mniej jednak niż 500 zł,
- 8) za spisanie protokołu o udaremnieniu przez zobowiązanego przeprowadzenia egzekucji z zajętych ruchomości przez ich usunięcie, zbycie lub uszkodzenie —

10% od wartości szacunkowej tych ruchomości, nie mniej jednak niż 1000 zł,

- 9) za wezwanie pomocy terenowego organu podległego Ministrowi Spraw Wewnętrznych — 1 000 zł,
- 10) za spisanie na miejscu u zobowiązanego protokołu stwierdzającego stan majątkowy zobowiązanego — 5% od kwoty egzekwowanej należności, nie więcej jednak niż 200 zł,
- 11) za wystąpienie do komornika sądowego o przeprowadzenie w trybie sądowym egzekucji z nieruchomości zobowiązanego — 2 000 zł.

2. Z tytułu zwrotu wydatków za wszystkie czynności manipulacyjne związane ze stosowaniem środków egzekucyjnych pobiera się opłatę manipulacyjną. Opłata wynosi 1% od kwoty należności objętych każdym tytułem wykonawczym, nie mniej jednak niż 100 zł i nie więcej niż 3000 zł.

3. Opłaty za czynności egzekucyjne wymienione w ust. 1 pkt 1—4 oblicza się oddzielnie od każdego tytułu wykonawczego, który był podstawą dokonania czynności egzekucyjnych.

4. Opłaty za zajęcia, o których mowa w ust. 1 pkt 2—4, pobiera się tylko raz w toku postępowania egzekucyjnego, chociażby te same czynności były następnie ponawiane.

5. Jeżeli w celu wyegzekwowania tej samej należności pieniężnej dokonano czynności egzekucyjnych określonych w ust. 1 pkt 2—4, opłatę egzekucyjną pobiera się tylko za jedno zajęcie, za które należy się najwyższa opłata, nie mniej jednak niż 500 zł.

6. Przez kwotę egzekwowanej należności rozumie się należności bez odsetek za zwłokę i kosztów egzekucyjnych.

§ 12. 1. Opłaty za czynności egzekucyjne i opłata manipulacyjna przypadają, z zastrzeżeniem § 14, od zobowiązanego na rzecz organu egzekucyjnego, który dokonał czynności egzekucyjnych w celu wyegzekwowania należności pieniężnych. W urzędzie skarbowym opłaty za czynności egzekucyjne i opłata manipulacyjna przypadają na rzecz działu egzekucyjnego.

2. Jeżeli czynności egzekucyjne zostały dokonane przez wierzycieli uprawnionych do prowadzenia egzekucji, opłaty za czynności egzekucyjne i opłata manipulacyjna przypadają w całości na rzecz tych wierzycieli.

3. W razie bezskuteczności egzekucji prowadzonej przez wierzycieli i przejęcia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela przez urząd skarbowy, opłaty za czynności egzekucyjne przypadają w całości na rzecz działu egzekucyjnego urzędu skarbowego.

§ 13. 1. Obowiązek uiszczenia opłat za czynności egzekucyjne, o których mowa w § 11 ust. 1, powstaje:

- 1) za pobranie pieniędzy — z chwilą pobrania,
- 2) za zajęcie wynagrodzenia za pracę, świadczeń z ubezpieczenia społecznego oraz za zajęcie innych wierzytelności pieniężnych lub innych praw majątkowych — z chwilą doręczenia dłużnikowi zajętej wierzytelności zawiadomienia o zajęciu,
- 3) za zajęcie ruchomości — z chwilą podpisania protokołu zajęcia przez poborcę skarbowego lub innego upoważnionego pracownika,

4) za odebranie zajętych ruchomości od zobowiązanego — z chwilą podpisania przez poborcę skarbowego lub innego upoważnionego pracownika protokołu ich odebrania,

5) za ogłoszenie o licytacji ruchomości lub za czynności przygotowawcze do sprzedaży egzekucyjnej zajętych ruchomości w inny sposób — z chwilą doręczenia zobowiązanemu odpisu obwieszczenia o licytacji lub zawiadomienia o dokonaniu czynności przygotowawczych do sprzedaży w inny sposób,

6) za przeprowadzenie licytacji lub dokonanie sprzedaży egzekucyjnej w inny sposób — z chwilą podpisania przez poborcę skarbowego lub innego upoważnionego pracownika protokołu sprzedaży,

7) za spisanie protokołu o udaremnieniu egzekucji — z chwilą podpisania przez poborcę skarbowego lub innego upoważnionego pracownika tego protokołu,

8) za wezwanie pomocy terenowego organu podległego Ministrowi Spraw Wewnętrznych — z chwilą przybycia funkcjonariusza wezwanego organu na miejsce czynności egzekucyjnej,

9) za spisanie protokołu o stanie majątkowym zobowiązanego — z chwilą podpisania protokołu przez poborcę skarbowego lub innego upoważnionego pracownika oraz przez zobowiązanego lub świadka przywołanego do tej czynności.

2. Obowiązek uiszczenia opłaty manipulacyjnej powstaje z chwilą doręczenia zobowiązanemu przez poborcę skarbowego lub innego upoważnionego pracownika odpisu tytułu wykonawczego wraz z postanowieniem o zastosowaniu środka egzekucyjnego. Jeżeli pierwszą czynnością egzekucyjną jest zajęcie wynagrodzenia za pracę lub zajęcie innej wierzytelności pieniężnej albo innego prawa majątkowego, obowiązek uiszczenia opłaty manipulacyjnej powstaje równocześnie z obowiązkiem uiszczenia opłaty za zajęcie.

3. Zapłata egzekwowanej należności po dokonaniu czynności egzekucyjnych nie zwalnia zobowiązanego od obowiązku uiszczenia opłaty manipulacyjnej oraz opłat za czynności egzekucyjne i wydatków egzekucyjnych.

§ 14. 1. Jeżeli niezgodne z prawem wszczęcie lub prowadzenie egzekucji nastąpiło z winy wierzyciela na skutek nieprawidłowego ustalenia istnienia, wymagalności lub wysokości egzekwowanej należności pieniężnej, opłata manipulacyjna oraz opłaty za czynności egzekucyjne i wydatki egzekucyjne obciążają wierzyciela w całości lub w takiej części, w jakiej należność ta została zmniejszona po wszczęciu egzekucji.

2. Wierzyciel ponosi także opłaty i wydatki określone w ust. 1, jeżeli nie wycofał wniosku egzekucyjnego z urzędu skarbowego w terminie 14 dni od dnia dokonania zapłaty lub przekazania należności na rachunek bankowy wierzyciela.

3. W razie gdy tytuł wykonawczy zawiera wady uniemożliwiające przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego, które nie mogły być znane organowi egzekucyjnemu w chwili skierowania tego tytułu do egzekucji, wierzyciel jest obowiązany uiścić opłatę zryczałtowaną w wysokości 200 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez organ egzekucyjny.

Rozdział 6

Egzekucja obowiązków o charakterze niepieniężnym.

§ 15. 1. Grzywnę w celu przymuszenia nakłada się w wysokości nie przekraczającej każdorazowo 5000 zł w stosunku do osób fizycznych oraz 50 000 zł w stosunku do osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie będących osobami prawnymi.

2. Grzywny nakładane wielokrotnie nie mogą łącznie przekroczyć sumy 50 000 zł w stosunku do osób fizycznych oraz 500 000 zł w stosunku do osób prawnych i jednostek organizacyjnych nie będących osobami prawnymi.

§ 16. Opłaty za czynności egzekucyjne zmierzające do wykonania obowiązków o charakterze niepieniężnym wynoszą:

- 1) za wydanie postanowienia o nałożeniu grzywny w celu przymuszenia — 10% od kwoty nałożonej grzywny, nie więcej jednak niż 5000 zł; w razie wielokrotnego nakładania grzywni opłatę pobiera się osobno od każdego postanowienia,
- 2) za wydanie postanowienia o:
  - a) zastosowaniu wykonania zastępczego,
  - b) wezwaniu zobowiązanego do wydania rzeczy ruchomej albo dokumentu,
  - c) wezwaniu zobowiązanego do wykonania obowiązku wydania nieruchomości albo opróżnienia lokalu,
  - d) wezwaniu zobowiązanego do wykonania obowiązku wskazanego w tytule wykonawczym, z zagrożeniem zastosowania przymusu bezpośredniego — 500 zł,
- 3) za odebranie rzeczy ruchomej — 500 zł,
- 4) za odebranie dokumentu — 300 zł,
- 5) za odebranie nieruchomości — 5000 zł,
- 6) za opróżnienie lokalu i innych pomieszczeń — 500 zł od każdej izby; za opróżnienie pomieszczeń mieszkalnych nie pobiera się odrębnej opłaty od pomieszczeń pomocniczych, jak przedpokoje, korytarze, werandy, łazienki, spiżarnie, a za opróżnienie pomieszczeń gospodarczych, w szczególności garaży i stajni, pobiera się opłatę za każde pomieszczenie jak za izbę,
- 7) za czynności dotyczące sprzedaży licytacyjnej, za spisanie protokołu o udaremnieniu przeprowadzenia egzekucji oraz za wezwanie pomocy organu spraw wewnętrznych pobiera się opłaty określone w § 11 ust. 1 pkt 6—9.

§ 17. Obowiązek uiszczenia opłat wymienionych w § 16 powstaje:

- 1) za wydanie postanowień wymienionych w pkt 1 i 2 — z chwilą doręczenia zobowiązanemu postanowienia,
- 2) za czynności wymienione w pkt 3—6 — z chwilą podpisania przez egzekutora protokołu czynności egzekucyjnych,
- 3) za czynności wymienione w pkt 7 — z chwilą doręczenia zobowiązanemu odpisu obwieszczenia o licytacji, z chwilą podpisania protokołu sprzedaży licytacyjnej, z chwilą przybycia funkcjonariusza organu podległego Ministrowi Spraw Wewnętrznych na miej-

ście czynności egzekucyjnych lub z chwilą podpisania protokołu o udaremnieniu przeprowadzenia egzekucji.

Rozdział 7

Wydatki egzekucyjne.

§ 18. 1. Wydatkami egzekucyjnymi ponoszonymi w związku z egzekucją należności pieniężnych są w szczególności wydatki:

- 1) za przewóz, załadowanie, rozładowanie, przechowanie i dozór zajętych ruchomości,
- 2) na utrzymanie zajętych zwierząt,
- 3) związane z przymusowym otwarciem pomieszczeń i schowków,
- 4) z tytułu należności świadków i biegłych,
- 5) na ogłoszenia w prasie.

2. Wydatkami egzekucyjnymi ponoszonymi w związku z egzekucją obowiązków o charakterze niepieniężnym są w szczególności wydatki:

- 1) za przewóz, załadowanie, rozładowanie, przechowanie, utrzymanie i dozór zwierząt oraz ruchomości odebranych albo usuniętych z opróżnionych nieruchomości, lokali i pomieszczeń,
- 2) związane z przymusowym otwarciem pomieszczeń i schowków,
- 3) z tytułu należności świadków i biegłych,
- 4) na sporządzenie dokumentów oraz wszelkie inne wydatki niezbędne do wykonania zastępczego,
- 5) niezbędne do zastosowania przymusu bezpośredniego.

3. Wspólne wydatki poniesione w związku z egzekucją u dwu lub więcej zobowiązanych rozdziela się pomiędzy wszystkich zobowiązanych, biorąc pod uwagę szczególne okoliczności egzekucji u każdego z nich.

4. Wydatki egzekucyjne powinny być udokumentowane rachunkiem lub pokwitowaniem osób lub instytucji, które świadczyły usługi na rzecz działu egzekucyjnego.

§ 19. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego ustalają na wniosek izb skarbowych normy wydatków wymienionych w § 18 ust. 1 i 2.

Rozdział 8

Umarzenie kosztów egzekucyjnych.

§ 20. 1. Na wniosek zobowiązanego lub wierzyciela koszty egzekucyjne mogą być umarzone:

- 1) w razie stwierdzenia nieściągalności od zobowiązanego lub gdy zobowiązany wykaże, że nie jest w stanie ich ponieść bez znacznego uszczerbku dla utrzymania siebie i rodziny,
- 2) gdy za umorzeniem przemawiają szczególne okoliczności sprawy,
- 3) jeżeli ściągnięcie tylko kosztów egzekucyjnych spowodowałoby niewspółmierne wydatki egzekucyjne.

2. Koszty egzekucyjne powstałe w egzekucji należności pieniężnych mogą być umarzone w wypadkach określonych w ust. 1, jeżeli obciążenie wierzyciela obowiązkiem uiszczenia tych kosztów byłoby gospodarczo nieuzasadnione.

§ 21. 1. W razie częściowego umorzenia kosztów egzekucyjnych umarza się przede wszystkim opłaty za czynności egzekucyjne.

2. Nie podlegają umorzeniu koszty egzekucyjne, o których mowa w § 14.

§ 22. Do umarzania kosztów egzekucyjnych jest uprawniony organ, na którego rzecz koszty te przypadają. Organ ten może również odroczyć lub rozłożyć na raty należność z tytułu kosztów egzekucyjnych.

Rozdział 9

Przepisy końcowe.

§ 23. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 września 1966 r. w sprawie wykonania ustawy o postępowaniu

egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 45, poz. 279, z 1969 r. Nr 32, poz. 272, z 1971 r. Nr 8, poz. 92, z 1972 r. Nr 49, poz. 317, z 1974 r. Nr 23, poz. 138, z 1975 r. Nr 46, poz. 251 i z 1982 r. Nr 35, poz. 232),

- 2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 października 1982 r. w sprawie wysokości kosztów upomnienia i opłat za czynności egzekucyjne w postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. Nr 35, poz. 232).

§ 24. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 lutego 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

5

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 grudnia 1985 r.

w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o urzędzie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 36, poz. 169) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego należy w szczególności:

- 1) w zakresie rozwoju nauki:
  - a) opracowywanie projektów założeń polityki naukowej państwa,
  - b) przygotowywanie — we współdziałaniu z Polską Akademią Nauk — prognoz rozwoju nauki,
  - c) opracowywanie projektów programów i planów rozwoju nauki,
  - d) ustalanie — w porozumieniu z Polską Akademią Nauk — kierunków i zakresu badań podstawowych i stosowanych,
  - e) projektowanie centralnych programów badawczych i centralnych programów badawczo-rozwojowych, związanych z rozwojem nauki,
  - f) koordynowanie spraw dotyczących finansowania, realizacji i kontroli powierzonych przez Prezydium Komitetu do Spraw Nauki i Postępu Technicznego przy Radzie Ministrów centralnych programów badawczych i badawczo-rozwojowych,
  - g) koordynowanie — we współpracy z Polską Akademią Nauk — spraw dotyczących finansowania, realizacji i kontroli badań podstawowych i stosowanych nie objętych centralnymi programami badawczymi,
  - h) opracowywanie projektów głównych kierunków oraz resortowych programów i planów badań naukowych szkolnictwa wyższego; koordynowanie całokształtu problematyki badań naukowych, wynalazczości i eksportu osiągnięć naukowych i technicznych szkolnictwa wyższego; opracowywanie zasad projektowania uczelnianych programów i planów badań naukowych oraz finansowanie, kontrolowanie i nadzorowanie realizacji tych programów i planów,

i) współdziałanie w zakresie rozwoju produkcji aparatury naukowo-badawczej i materiałów specjalnych, a także importu tej aparatury i materiałów oraz ich właściwej dystrybucji i wykorzystania w jednostkach naukowych,

j) uczestniczenie w doradztwie naukowym,

k) przyznawanie nagród za osiągnięcia w dziedzinie rozwoju nauki oraz kształcenia i wychowywania studentów i kadr naukowych,

w zakresie kształcenia na poziomie wyższym oraz wychowywania studentów:

a) ustalanie kierunków i specjalności studiów zgodnie z potrzebami społeczno-gospodarczego rozwoju kraju oraz projektowanie limitów przyjęć na pierwszy rok studiów,

b) ustalanie zasad organizacji studiów,

c) opracowywanie projektów zasad odbywania praktyk studenckich,

d) inicjowanie doskonalenia metod kształcenia i wychowywania studentów,

e) określanie zasad pomocy materialnej i socjalnej dla studentów,

f) określanie zasad tworzenia i funkcjonowania organów samorządu studenckiego,

g) określanie zasad tworzenia i rejestrowania studenckich kół naukowych, artystycznych i sportowych,

h) określanie zasad odpowiedzialności dyscyplinarnej studentów,

i) w odniesieniu do podległych szkół wyższych:

— ustalanie zasad przyjęć na pierwszy rok studiów,

— ustalanie limitów przyjęć na studia,

— ustalanie zasad opracowywania planów studiów i ramowych programów nauczania,